

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 86.

Z KRAKOWA DNIA 25 PAŹDZIERNIKA 1826 ROKU WE ŚRODĘ.

Z Warszawy d. 16 Października.

Dnia 13 b. m. o'godzinie 4tej po południu, z całem orszakiem, przybył do tutejszej stolicy powracający z Moskwy, nadzwyczajny Poseł Króla Jmci Francuzkiego, Marszałek Marmont Xiążę Raguzy. — Stał w hotelu Angielskim przy ulicy Wierzbowej.

Z Moskwy d. 13 Września d. K.

(z Ruskiego Inwalida.)

Dnia 10 b. m. był bal u Xięcia Devonshire. Nayiaśniejsi Cesarstwo Ichmość udarowali go Swoją obecnością.

Dnia 11 dany był spektakl Włoski w wielkim teatrze. Cesarz Jegomość i Cesarzowa Jeymość Alexandra Federowna wieczora tego raczyli być w małej Cesarskiej loży.

Dnia 12 był bal u Xięcia Jusupowa, na którym raczyli się znajdować i Nayiaśniejsi Cesarstwo Ichmość.

Cesarstwo Ichmość i wszystkie Osoby Nayiaśniejszej Familii Cesarskiej znajdując się w pożądanym stanie zdrowia.

Z Petersburga d. 18 Września d. K.

(Z Gazety Senackiej.)

Przez Naywyższe Dyplomata wydane w Moskwie :

Dnia 21 Sierpnia, Rzeczywisty Radca Stanu, Sekretarz Stanu Marczenko, nayłaskawiey udarowany brylantową ozdobą orderu S. Anny 1wszej klasy.

Dnia 22 Sierpnia, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu S. Andrzeja Apostoła pierwszego wezwania, Jenerał piechoty, Hrabia Liwen, Poseł nadzwyczajny i pełnomocny J. C. M. przy Dworze Wielkiej Brytanii; Hrabia de la Ferronay, Królewsko-Francuzki Poseł nadzwyczajny i pełnomocny przy Dworze Rossyyskim; i Jenerał inżynierów, Hrabia Suchtelen, Poseł J. C. M. przy Dworze Sztokolmskim.

Jenerał - Porucznik, Hrabia Liwen, Kurator Uniwersytetu Dorpackiego, i Radca tajny, Senator Muchanow, Nayłaskawiey udarowani brylantową ozdobą orderu S. Alexandra - Newskiego.

Hrabia Blom, Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny N. Króla Jmci Duńskiego i Jenerał - Porucznik Szeler, Poseł nad-

zwyczajny i Minister pełnomocny N. Króla Junci Pruskiego, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu Sgo Alexandra Newskiego.

Nayłaskawiey udarowani brylantową ozdobą orderu S. Anny 1wszey klasy, Jenerał-Adjutant Hrabia Orłów; Jenerał-Adjutant Martynow; Jenerał-Adjutant, naczelnik 3ciey dywizyi grenadyerskiey Chrapowicki; Jenerał-Major Chowen, naczelnik 5tey dywizyi artylleryyskiey; Jenerał-Major Friederici, dyrektor miasta Pawłowska; Jenerał-Major Pietrow, dowódca 2giey brygady osiedlony pierwszej dywizyi grenadyerów; Jenerał-Major Mieziencow, dowódca osiedloney dywizyi Buhskiey Ułańskiey.

Nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu S. Anny 1wszey klasy: Jenerał-Adjutant Ilsenjew; Jenerał-Adjutant Szipow 1wszy; Jenerał-Major artylleryi Szulman, naczelnik 7mej dywizyi artylleryyskiey; Jenerał-Major Szkuryn; Jenerał-Major Chrapowicki; Jenerał-Major Korowkin; Jenerał-Major Majewski; Rzeczywisty Szambelan Dworu J. C. M. Xiążę Gag rin; Jenerał-Major Delianow, dowódca 2giey brygady 2giey dywizyi huzarów; Jenerał-Major Sztegman, dowódca 3ciey brygady połączoney w 5tym korpusie piechoty; Jenerał-Major Freigang, dowódca 1wszey brygady 2giey dywizyi grenadyerów; Rzeczywisty Radca Stanu Chrystyan Bek, zostający w Ministerystwie spraw zewnętrznych.

Nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu S. Włodzimierza 2giey klasy wielkiego krzyża: Radca tajny Hrabia Lawal; Radca tajny Malinowski; Jenerał-Major artylleryi Zacharzewski; Jenerał-Major Jefremow 1; Jenerał-Major Wołkow; Jenerał-Major Timofiejew, Jenerał-Major Berchman; Jenerał-Major Troszczyński; Jenerał-Major

Aleksiński, Jenerał-Major Fabr; Rzeczywisty Radca Stanu Dymitr Daszków; Rzeczywisty Radca Stanu Moskiewski poczt-dyrektor Ruszkowski; Rzeczywisty Radca Stanu poczt-dyrektor Małorossyyski Mielnikow; Rzeczywisty Radca Stanu Litewski poczt-dyrektor Bucharski; Rzeczywisty Radca Stanu Perowski.

W Naywyższym Ukazie J. C. M. do Rzządzającego Senatu pod d. 22 Sierpnia wyrażono: — "Przez potwierdzoną przez Nas dnia 17 Czerwca roku teraźniejszego konfirmacyią główno-dowodzącego pierwszym woyskiem Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego von der Osten-Sakena, Olwiiopolskiego huzarskiego pułku kornet Dowgird, sądem woyskowym za pojedynek z Majorem tegoż pułku Szamshewym, który od otrzymaney w nim rany umarł, poślawniony został rang, szlachectwa i zesłany do Syberyi na zaludnienie. Uważając teraz, że Dawgird zrobił to przestępstwo z przyczyny młodości wieku, rozkazuję uwolnić go z zesłania na zaludnienie i nie przywracać szlachectwa, odesłać do wiedzy woyskowej, dla przeznaczenia do oddzielnego koryusu Kaukazkiego w stopniu szeregowego, do odznaczającej się wysługi.",

Dnia 11 b. m. z powszechnym żalem umarł w Petersburgu Radca tajny, Senator i różnych orderów Kawaler, Hrabia Sergiusz Piotrowicz Sałtykow.

— Dnia 20. —

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Pomiędzy oznakami Wysokiey Jego Cesarskiey Mości łaski, które raczył okazać z okoliczności obchodów Swey Koronacyi, dla osób, które na nie zasługiwały, znalazł się i ten, który powinien naywięcej pocholebać udarowanemu tym zaszczytem. Jest to wizerunek Jego Cesarskiey Mości, udzielony dawnemu Swemu Guwernerowi, Jenerałowi

piechoty Hrabiemu Lambsdorff, dla noszenia go na kokardzie niebieskiej.

Przez Ukaz Najwyższy pod dniem 24 Sierpnia, do Rządzącego Senatu, Cesarz Jegomość raczył udarować bankiera Petersburgskiego Stieglitz, tytułem Barona, z prawem używania go i dla potomstwa, w nagrodę zasług, uczynionych dla Rządu, i za gorliwość w przekładaniu się do wzrostu handlu w Rossyi.

Sławny nasz botanik Fisher, Dyrektor ogrodu botanicznego w Petersburgu, mianowany naył skawiey Kawalerem orderu S. Anny 2giey klasy.

Z Paryża d. 10 Października.

P. Esmangart, Pref kt Strazburgski, miał w poniedziałek osobne posłuch' anie. Biskup Strazburgski stawił przed J. C. Meig obu podnauczycielów, którzy użytemi będą przy edukacji Xcia Bordeaux.

Xzę Liwal-Montmorency odiechał przed- onegday do Rzymu.

Kupiec tutejszy Bapaume otrzymał niedawno wiadomość, że ieden z iego krew- nych, który oddawnego czasu oyczynę swo- ją opuścił, umarł w W necyi bezdzietny i zostawił 15 do 18 mil. Fr. majątku.

Policya tutejsza zabrała niedawno pi- semko: Biografia Xięgarzów.

W okolicy Dijon tak obficie wypadło tego roku winobranie, iakiego od 41 lat nie pamiętają. W Szampanii zebr no także o trzecią część więcey wina niż po inne lata.

P. Burdet znajduje się w tej chwili w Tuluzie.

Z Madrytu d. 28 Września.

Minister Rec cho powrócił od Króla do Madrytu Monarcha zalecił mu po zdaniu pizez niego sprawy o zaburzeniach w Mur- cyi, aby ochotnikom Królewskim nakazanem

było, iżby pod pozorem utrzymania praw Królewskich nie wzniecali zaburzeń.

Mamy tu teraz wystawienie dzieł kun- sztu, ale nieliczne i dosyć mierne. Zgoła wystawienie nasze względem Paryżkiego znaj- duie się w takim samym stosunku, iak te- raźniejszy nasz polityczny położenie do pię- knych czasów za Karola V.

Przybyli do Almeidy zbiegowie Portu- galscy zostali rozbrojeni i do Salamanki od- prowadzonymi, gdzie znajdowało się już 180 dawniej do Hiszpanii przeszłych.

Z Lsbony d. 24 Września.

Obiory parafialne ukończyły się już w całym kraiu bez najmniejszey przerwy.

"Rozrzucono w stolicy tutejszey (wy- raża Gazeta rządowa) rzekomy wyrok Infa- nta Michała z Wiednia, przez który J. Króle- wicowska Mość mianuie się Królem tych państw i nową Reiencją stanowi. Upoważ- nionemi iesteśmy do ogłoszenia, iż ten wy- rok zmyślony iest przez osoby, które chcą oczernić sławę tego Królewica i przez swoje kłamstwa słabe umysły nakłonić do swoich kary godnych widoków zaburzenie spokoyno- ści publiczney."

Z Londynu d. 7 Października.

Gazeta Times donosi: "Tego wieczora uwiadomiono Hr. Liwerpoola (Ministra), iż z powodu panującey w Niderlandach zaraźli- wey choroby, na przybyłym z tego kraiu do Anglii okręcie 5 Hollendrów umarło, a re- szta iego osady niebezpiecznie choruje.

Pomiędzy zabranemi w Eburntpore (w Indyiach) przez Anglików działami, znajdo- wało się iedno żelazne z następującym na- pisem: *Jacobus Monteith me fecit Edinburgh anno Domini 1642.* (Zrobił mię w Edinbur- gu w r. 1642 J. Monteith.)

Teraz nie wychodzi tu żadna Francuska Gazeta. Goniec Londyński, najdawniejsze pismo, które do 93 tomów swego wydania liczy, przestało od kilku miesięcy wychodzić.

Rząd Kolumbijski wyznaczył Senatora Pułkownika J. S. de Narvaez dla złożenia Prezydentowi Haitańskiemu powinszowania z powodu przywróconego pokoju między tą Rzeczpospolitą i Francją.

Z Rio-Janeiro piszą pod dniem 17 Lipca co następuje: "Z 4 utworzonych tu batalionów z cudzoziemców żaden żołnierz nie znalazł się w wojnie przeciw Buenos-Ayres. Rząd bardzo mądre w tej mierze postąpił, gdyż z zaciągniętych Niemców trudno, aby którzy, skoro nasręczy mu się sposobność do ucieczki, pozostał pod naszymi chorągwiemi. Niemcy nie mogą zapomnieć obietnic, pod którymi przez Majora Schäffer w Hamburgu zaciągnięci zostali, a za przybyciem tu wcale inaczej z nimi postąpiono. Skoro Pułkownik Belard, który hufce cudzoziemców urządził, wpadł u rządu w podejrzenie i oddał się, dowodzą niemi zagraniczni Awanturnicy, pod którymi żaden rzetelny człowiek służyć nie chce. Nikt nie wyrówna czynności Cesarza, który dzień i noc jest na koniu. Cesarzowa jest tu bardzo kochana i nazywana Aniołem dobroci.",

Trzęsienie ziemi w Bogota powtórzonem zostało po Czerwcowem dnia 17 Lipca. Kościoły katedralny i klasztor S. Jana Bożego mocno uszkodzone zostały. Ale że o kilka mil od miasta zrobił się w ziemi otwór, przeto spodziewała się że naprzyszłość, skoro podziemne burzenie znalazło otwór, nie nastąpi więcej trzęsienie,

Z Panamy d. 22 Czerwca,

Dzień dzisiejszy nazwać się może pra-

wdziwie Amerykańskim. Od niego przez utworzenie Kongressu zaczęła się nowa epoka południowej Ameryki. Nazwiska Posłów Kolumbii, Guatimali, Meksyku i Peru, którzy ziechali tu dla połączenia tych krajów ścisłym węzłem braterstwa, będą na zawsze pamiętni. Los oznaczył Prezesem tego Zgromadzenia deputowanego od Peru, P. V. daurre, który następującą mową zagaik posiedzenia Kongressu:

"Mieszkańcy Ameryki dawniej Hiszpanie okryliby się w oczach wszystkich znanych narodów wielką hańbą, gdyby nie postanowili tak mądrych, łagodnych i słusznym ustaw, któreby ich teraźniejsze i ich potomków szczęście na wiele pokoleń zapewniły. Przywrócone do stanu natury, wolne i niepodległe, w zupełnem posiadaniu wszystkich praw, które od Wysokiego Stwórcy wszystkim rozumnym istotom są nadane, doskonalszemi stały się, niżeli żyjący w początkach stworzenia. Na owczas nie mógł człowiek być ostrożnym, ponieważ zbywało mu na doświadczeniu; nie mógł się ustrzedz złego, ponieważ go nie znał, nie mógł używać dobrodziejstw, ponieważ nie znał różnicy między boleścią i radością. Lecz teraz w zupełnem uznaniu swoich skłonności, umie różnić słusność od niesłusznosci, użyteczność i przyjemność od szkodliwości, bezpieczne i stałe używanie wygod od chwilowego i gwałtownego im dogodzenia. Upadek niezliczonych państw, ubytek i przybysz bogactw we wszystkich częściach znanego świata, obalenie wielu miast i wzniesienie się innych, wielkość i poniżenie krajów, wszystko to jest nauką, z której korzystać powinniśmy, i skazówką, która nam służyć powinna. Po między wielu fizycznymi, moralnemi i politycznemi rewolucjami, które dzieiopisowie

opisują a filozofowie roztrząsają, nasza równać się z nimi nie może. W Chinach następowały Dynastie po Dynastiach od czasów Fo-His aż do pokolenia Tatarów, którzy tron opanowali. Egipcjanie liczyli 341 pokoleń aż do Sethona. Persi nastali po Medach, a ci po Assyryczykach; panowanie Rzymian nastąpiło po wszystkich poprzedzających; chmura ludu powstała z północy i ogarnęła południową Europę. Infant Don Henrique i Kolub odkryli nowy świat. Cortes, Pizaro i inni kary godni awanturnicy pozrucali z tronów Monarchów i przywłaszczyli sobie czwartą część świata, ale ludzkość nic na tem nie zyskała. Codziennie owszem była przez nikczemne namiętności i zbrodnie poniżana, a ślepe posłuszeństwo prawie zapominać kazało o zacności człowieka. Zmieniały się Dynastie, ale błędy rządów istniały. Jakkolwiek Grecy, Rzymianie i KartagENCYKOWIE w dawnych czasach zdawali się kochać wolność, byli jednak chwiejącemi, niestałemi, podejrzliwemi, zazdrośnemi, nieprzystawiający na swej ziemi, wielcy wojownicy, ale źli obywatele; upatrując u nich jednakowe błędy tylko w innej postaci, i ciągnęły łańcuch zrzadzanych nieszczęść. Gdy opiewano zwycięstwa pod Maraton i Salamis, zostali Ateńczykowie ujęci głosem, że mury Pirauru zburzone i z ziemią zrównane być mają. Synowie Teb opłakują zniszczenie swej ojczyzny. Emilian wylał łzy na widok spaloney Kartagi, bo przewidział, że barbarzyńcy toż samo kiedyś z Rzymem zrobią. Na ówczas nie byli ludzie szczęśliwemi; na ówczas nie była jeszcze wysoka teoria praw i obowiązków odkryta. Broniono krajów, ale nie ludzi pojedynczych. Anglicy, zdaniem moim, byli najpierwszemi, którzy za prawa człowieka walczyli. Odwieczna ich karta konstytucyyna na Królu Janie

bez kraju wymuszona i udoskonalenie jego przez wiele wieków aż do Wilhelma 3go, okazują, iż uważać nam ich należy jako odkrywców wielkiego politycznego systematu. Anglo-Amerykanin przyzna, iż pochodnia, którą jego oycowie zapalili, kierowała mu w walce i zaprowadziła go do portu, w którym pod cieniem słusznej i dobrze urządzonej wolności spoczął. Położenie nasze jest daleko korzystniejsze: mamy przed naszymi oczyma dokładny obraz błędów i widoków, cnot i zbrodni 62 pokoleń. Liga Szwajcarska, wytrwałość Hollendrów, przezorność Amerykanów, okropne sceny rewolucyi Francuzkiej, fakty prowincyi Belgickich i nawet nasze są także obrazami, któreśmy ustawicznie przed oczyma mieć powinni. Dziś otwiera się wielki Amerykański Kongres, który być może doradcą w trudnych bojach, wiernym wykładaczem umów, pośrednikiem w wewnętrznych kłutniach i przykładającym się do ustalenia nowych stosunków, i na to jest zwołany. Wszystkie drogie te materiały wcześniej już przygotowane zostały. Wkrótce cała część świata zwróci na nas swe oczy i bacznie uważać będzie nasze postępowania. Od najpierwszego Monarchy aż do ostatniego mieszkańca południowych krain w nikt nie będzie na prace nasze obojętnym. Jest to może ostatnie usiłowanie dla okazania czyli człowiek może być szczęśliwy. Moi Kolledzy! Pole chwały Boliwara, Martina, O'Higina, Guadalupe i wielu innych bohaterów, daleko obszerniejsze od pola Herkulesa i Teseusza, stoi przed naszymi oczyma. Nazwiska nasze okryją się nieśmiertelną chwałą lub na wieki będą przeklinane. Wzniesmy się więc nad tysiącem milionów mieszkańców! Niechaj szlachetna ambicja ożywi nasze umysły, abyśmy stali się Bogu podobni, gdy nadał światu pierwsze prawa.

(Daley mowi o potrzebach ligi; bycia w gotowości do odporu napaści, ale nie zaczepia nia nikogo. Na końcu dodaje, iż Gabinet Hiszpański ciągle układa plany do nowey wyprawy, ale ta jest niepodobna, bo zbywa mu na sposobach, i t. d.)

ROZMAITOŚCI.

O teraźniejszym stanie krajów pod górami Kaukazu.

Góry Kaukasu w rozległości do 200 godzin drogi, zaczawszy od Krymu aż do morza Kaspiskiego, stanowią nieiako wał Azji przeciw ludom dawney Scytyi. Naywiększa ich wysokość przenosi Alpy; góra Elborus podług zdania P. Wiśniewieckiego przenosić ma 2800 sążni wysokości; Kasbek ma wysokości 2400 sążni. Natura wystawia tu rozmaite klimatowe stosunki, zaczawszy od wiecznych lodów północy aż do śmiejących się dolin wyższych Włoszech. Roślinność zaczyna się na górze Kasbek w wysokości 1700 sążni, od trawy, kwiatów, krzaków, dzikich róż, jałowcu aż do wysokich świerków, iodeł, i t. d. które coraz gęściej rosną. Na północy ciągnie się niezmierny step, goła równina, na której niewiadać żadnego drzewa. Lądowe woyska Rossyyskie przechodzą teraz dwiema drogami przez góry Kaukaskie, to jest przez długi wąwóz od Mosdok do Tiflis lub wzdłuż morza Kaspiskiego przez Derbent. Znayduie się jeszcze trzecia droga przez Rioni, dawne Phasis. Te trzy drogi łączą prowincye Mingrelji, Imeriti i Georgii, wraz z południowymi krajami na południu Kaukasów z państwem Rosyyskim. Należą zupełnie do Rosyi i stanowią jedną guberniją; na wschodzie i zachodzie wąwozu Mosdok znaydują się także dwie massy ludów, które z nazwiska podlegają Berłu Rossyyskiemu, ale częstokroć okazują się mniej więcej nieposkuszniemi. Te

ludy przytykają ze wszystkich stron do państwa Rossyyskiego, wyiawszy stronę od morza Czarnego. Celniejszymi z nich są na zachodzie Cyrkassowie, Abaserowie i Suanterowie, a na wschodzie Ossetowie, Jagusowie i Lesgliowie. Szczepy te Kaukaskie znaydują się wtyłe woyska Rossyyskiego stojącego w Georgii, ale że oddzielni są od siebie i niezgodni, niemogą żadn go korpusu stanowić. W wąwozie Mosdok dzieli znowu od siebie łańcuch warowni te dwie massy ludów; czaty Rossyyskie uważają je na wnyściu do ich gór, a Kozacy z nad morza Czarnego mają na nie baczne oko. Z wieżek strażniczych patrzą ustawicznie czaty kozackie na góry, i za postrzeżeniem podeyrzanej kupy, zakładane są ognie dla ostrzeżenia całej linii. Mimo tey ostrożności prowadzą iednak szczepy Kaukaskie rozboie, i gdy mogą się zeyść z Turkami lub Persami sprzedają im braniców, dla zakupienia za te pieniądze piekney broni.

Georgia posiada bardzo łagodne i zdrowe powietrze, i wystawia na przemiany widok gór, lasów i równin. Znayduie się tam podstatkiem właściwych Kaukaskim krajom płodów, ale szczupła liczba mieszkańców zaniedbuie darów natury. W suchey porze, która zaczyna się tam zazwyczaj w Maiu, a kończy się w Listopadzie, zatrudnionemi są Georgiianie polewaniem swey ziemi, która im bez wielkiej pracy nayprzedniejsze dostarcza płody. Rodzi się tam pszenica, proso, wszelkiego rodzaju owoce i nawet wino, które do Persyi jest sprzedawane. Chodowane tamże są pszczoły, konie, bydło i owce z długimi ogonami, które przedziwney dostarczają wężny. Konie zaś przechodzą w piękności wszystkie Europejskie gatunki. Nayogromniejsze dęby i iodły gnią, ponieważ nikt nieumie z nich użytkować. — Georgiianie mó-

wią językiem, który różni się od wszystkich innych, i w którym w wieku 12tym napisało wiele historycznych i poetycznych dzieł. (*) Sądzą się bydlę jednego pochodzenia z Ormianami; są w ogólności kształtni, zręczni; niezbywa im na zdolnościach naturalnych, ale są złemi żołnierzami i oddają się pijaństwu. Ubiór ich jest po części Perski, ponieważ niegdyś stanowić mieli gwardyę Monarchów Perskich. Ludność Georgii wynosić może do 300,000 głów, pomiędzy którymi znajduje się dwie trzecie części krainowców do obrządku Greckiego należących, reszta składa się z Ormianów i Żydów.

Imeretowie, sąsiedzi Georgianów na granicy północno-zachodniej, zamieszkują kraj zimniejszy. Używają czapek, noszą długie włosy, strzygą brody, wyjąwszy wąsy, i używają fałdowanych sukien, które zaledwo pod kolana zachodzą. 20 do 25,000 rodzin żyje tam pod Carem dziedzicznym, który liczy się Wazalem Rosyjskim. Imeretowie mieszkają wzdłuż rzek i lasów. Dla wysokości kraj ten długo okryty jest śniegiem, a równiny są bagniste. Chów bydła, pszczoł i jedwabników doskonałszy tam jest, niżeli w okolicach Kaukaskich.

Gurierowie zajmują okolice brzegu morza Czarnego z południa ku Phasis. Zniszczeni przez ościennych Baszów, zaniedbali żeglugi, rybołówstwa i innych użytków, które im sama natura nastręcza. Guria posiada zdrowe powietrze, ziemię sprzyjającą rolnictwu i chowowi bydła, wydająca oprócz tego cytryny, oliwki i pomarańcze, jakich w okolicach Kaukasu znaleźć niemożna.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(*) Według mniemania Georgijskiego Archimandryty Eugeniusza spodziewać się

Viessede Marmont, Xiażę Raguzy, Marszałek Francji, (który powracając z nadzwyczajnego poselstwa z Rosji przejechał przez Kraków) urodził się około roku 1770. Otrzymawszy dobre wychowanie, wszedł do armii Włoskiej i został Adjutantem Bonapartego. Odwaga i zdolność ziednały mu zaufanie naczelnego wodza, iakoż najtrudniejsze polecenia on wypełniał. Był jeszcze szefem batalionu, gdy go wysłano do Paryża roku 1799 z 22 chorągwiami na Austriakach pod Wurmserem zdobytymi. Gdy Rzeczpospolitą Włoską utworzono, on przywiózł rozkazy Bonapartego Kongressowi w Reggio. — Znajdował się także w wyprawie przeciw Rzymowi. Po zawarciu pokoju w Campo-Formio wroczył do Paryża i zaślubił jedynaczkę bogatego i z pocziwości znanego bankiera Peregaux. W wyprawie do Egiptu towarzyszył Bonapartemu. W czasie wzięcia Malty, dowodził jedną z kolumn, które wylądowały, pobił Maltańczyków, zdobył chorągiew zakonu i został Jenerałem Brygady. W czasie uderzenia na Alexandryę i w pochodzie do Kairu, położył znakomite zasługi. W czasie wyprawy do Syrii, zastąpił Jenerała Kleber w dowództwie Alexandryi. Obrona brzegów przeciw wylądowaniu Turków, korespondencje z Francją i przygotowania do odjazdu Bonapartego należały wtenczas do niego. Ostatnie zlecenie jest dowodem wielkiego zaufania, jakie w nim Bonaparte pokładał. Wrociwszy z Bonapartem do Francji, pomagał czynnie do uskutecz-

należy, iż w klasztorach gór Kaukaskich znajdują się jeszcze zagubione tomaczenia Pisarzy Greckich, ponieważ podczas rabunku Konstantynopola przez Franków, część Duchowieństwa Greckiego ratowała się do Iberii (Mingrelii.)

nienia rewolucyi z dnia 18 Brumaire. Pierwszy Konsul mianował go dowódcą szkoły wojskowej, Radcą Stanu w wydziale wojny i Jenerałem Dywizyi, nadto powierzył mu naczelne dowództwo artylerji w armii rezerwowej, która będąc przeznaczoną do powtórne go Włoch zawirowania, przy Diżon się zebrała i na początku Maia 1800 do Gandawy przybyła. W przechodzie przez górę S. Bernarda, okazał zarówno wiele wiadomości, iak odwagi, przeprowadził szczęśliwie przez tę górę działa i amunicyie, znajdował się wszędzie, gdzie okoliczności były najtrudniejsze, i przywiódł do skutku iedno z największych przedsięwzięć w nowszej historii wojen. — W bitwie pod Marengo i w całej kampanii był ciągle czynny. — Następnie został Jenerałem Inspektorem artylerji i naczelnym wodzem wojska w Hollandyi. Od tego czasu zaszły w iego charakterze znaczne zmiany. Roku 1805 przywołany do wielkiej armii, otrzymał naczelne dowództwo drugiego korpusu. — Był w owczas iednym z najbogatszych i od Napoleona najbardziej lubionych wodzow. Miał udział w bitwie pod Ulmem, a w czasie bitwy pod Austerlitz zatrudniał wojsko Arcy-Xięcia Karola w Styryi. Po zawarciu pokoju został Xięciem Raguzy, i przeszedł z swoim korpusem do wyższych Włoch. Gdy wojna roku 1809 wybuchnęła, zajmował Dalmacyją i zostawał w niebezpiecznem położeniu, gdy wypadek bitwy pod Ratysboną, Arcy-Xięcia Jana we Włoszech do odwrotu zmusił. Połączył się później z Włoską armią i wraz z nią postąpił zwycięzko ku Dunajowi. — W bitwie pod Wagram korpus iego składał centrum wojska. Po odwrocie Masseny z Portugalii, objął po nim naczelne dowództwo. Połączenie się iego z Jenerałem Soult, zmusiło Wellingtona odstąpić od oblężenia

Badajoz, ale siły iego nie były dostateczne do korzystania zupełnego z tego powodzenia. Nawet w tenczas, gdy się pod murami Ciudad-Rodrigo z Jenerałem Dorsenne, przylączył, nie śmiał wydać bitwy Anglikom, którzy się później dobrowolnie cofnęli. Dnia 22 Lipca 1812 r. przyszło do krwawey bitwy z Wellingtonem pod Salamanką; Marmont został w niej pobity. — Z ran odniesionych ieszcze nie zupełnie wygojony, powołany był roku 1813 do armii w Niemczech; odznaczał się w bitwach pod Lützen, Bautzen, Dreznem i Lipskiem. — Dnia 25go Marca 1814 r. pobity został wraz z Jenerałem Mortier pod la Ferre Champenaise przez Szwarcenberga i Blüchera; stracił w tej bitwie 8000 ludzi i 100 dział. Pod Bondy, mając rozproszony czterdziestotysięczny korpus, podpisał dnia 30go Marca kapitulacyją. Następnie cofnął się za Sekwanę; dnia 3go Kwietnia 1814 przyjął propozycyją Szwarcenberga i odłączył się od Napoleona z dwudziestotysięcznym korpusem, pod warunkiem aby się z Cesarzem przyzwolicie obchodzono, w razie gdyby w niewolę był wzięty. — Ludwik XVIII. powierzył mu dowództwo kompanii gwardyi przyboczney, i mianował go Parem Francyi. Po wylądowaniu Napoleona, wyjechał z Królem do Gandawy a po iego powrocie był Prezesem Kollegium wyborczego w Departamencie Cote-d'or. Przeciw obwinieniom Napoleona bronił się zwięźle i dobitnie. — Roku 1817 wysłał go Ludwik do Lionu dla rozpoznania tamtejszych wypadkow. W liście do Xięcia Richelieu, odkrył Marmont niesprawiedliwe władz postępowanie, był przez nieiaki czas w niełaskach, osiadł na wsi, ale roku 1818 przyjęty był u Dworu. — Odtąd używa ciągle zaufania swego Monarchy.

D O D A T E K

D O N^{ro} 86.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

Z KRAKOWA DNIA 25 PAŹDZIERNIKA 1826 ROKU WE SRODĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° z.	Therm: czyli stopizim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
Paźdz:	cali lin:	stopnie	stop:			
god: 7	27 9, 896	— 1. 0	85	Wschodni Słaby	Pogoda	
12	„ 9, 932	+ 7. 3	65	„ „	„	
21. 3	„ 9, 556	+ 8. 2	63	„ „	„	
9	„ 9, 631	+ 1. 7	73	„ „	„	
7	27 9, 111	— 1. 2	84	Pułn: Ws. Słaby	Pogoda	
22. 12	„ 8, 983	+ 8. 2	70	„ Sredni	„	
3	„ 8, 757	+ 8. 8	68	Wschodni Słaby	„	
9	„ 8, 726	+ 1. 8	82	„ Słaby	„	
7	27 9, 070	— 1. 8	86	Wschodni Słaby	Pogoda	Mgła gruba.
23. 12	„ 9, 171	+ 7. 6	78	Pułn: Ws: Sredni	„	
3	„ 8, 997	+ 8. 2	65	„ „	„	
9	„ 9, 015	+ 1. 2	81	Wsahod: „	„	

J. Steczkowski, Zast: A. O.

[Od granic Tureckich d. 30 Września.

D. 20 b. m. dowodzący w Banacie Ces. Austriacki Jenerał Baron Siegenthal, mający w Zemlinie główną kwaterę, na zaproszenie Baszy Belgradzkiego znajdował się na obrotach urządzonych na Europejski sposób wojsk Tureckich, które składały się z 500

głów piechoty i 250 jazdy. Postąpić nadzwyczajnie miały w nowych ćwiczeniach i zasłużyły na pochwałę widzów. Goście po świętnym obiedzie u Baszy powrócili do domów.

Podług doniesień okrętowych kapitanów, flotta Kapitana Baszy po nowym zamachu przeciw Samos, przy czem utraciła korwetę

i kilka przewozowych okrętów, powróciła dla naprawy do Meteleny i Foches.

Flotta Grecka w liczbie 70 żagłów, wraz z palmami statkami, stoi na wysokości Caraburni uważając Turecką. Konwoj Austriacki przepłynął pomiędzy nią; niektóre okręty były przez Greckie przetrzāsane, ale dobrze się z nimi obeszły i tylko żywności żądały.

— Dnia 2 Października. —

Ostatnie listy przez Tryiest i Stambuł nadeszły, donoszą o przybyciu Lorda Cohrane do Nauplii. Przyprować miał z sobą 7 okrętów częścią Amerykańskich, częścią Francuzkich i jeden tylko Angielski. Teraz układać się ma z rządem Greckim względem obietnicy naczelnego dowództwa nad całą Grecką siłą morską. Przybycie Lorda Cohrane do Nauplii nastąpić miało dnia 8 Września. Potwierdza się iż niepowiodła się Kapitanowi Baszy druga wyprawa przeciw Samos, równie jak nastąpiła odsiecz Aten. Przy drugim zamachu przeciw Samos musiał Kapitan Basza wysadzone na ląd wojska swoje opuścić, które potem przez Greków wycięte zostały.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek d. 26 b. m. na żądanie wielu osób daną będzie Komedya w 3 aktach z niemieckiego A. Kotzebue: *Indyjanie w Anglii*.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 213 Ciągnięciu dnia 25 Października r. 1826 w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numery następujące:

41. 07. 50. 57. 17.

Przyszłe 214 Ciągnięcie dnia 2go Listopada r. b. przypada.

Dnia 23 i 24 Października 1826 r.
Cena Zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	14 15	14 —	13 —	12 —
— Żyta	12 15	11 15	10 15	10 —
— Jęczmienia	11 —	10 15	10 —	9 15
— Grochu	— —	— —	— —	— —
— Owsa	8 —	7 15	7 —	— —
— Jagieł	21 —	20 —	19 —	18 —
— Rzepaku	22 —	21 —	20 —	18 —

W Gdańsku dnia 16 Października.

Łaszt 30 Korcy wynoszący

Pszenuy	od	Złp.	660	do	750.
Żyta	—	—	498	—	510.
Jęczmienia	—	—	360	—	390.
Owsa	—	—	336	—	360.
Grochu	—	—	270	—	305.

DONIESIENIE LOTERYINE.

W pierwszym ciągnięciu wielkiej Klasowej Loteryi, które pewnie i nieodmiennie dnia 30 Listopada t. r. nastąpi

Musi kaźden Los pewnie raz, zaś 1000 Losow niezawodnie dwa razy wygrać, między temi wieloma znacznemi wygrywaniami w tym ciągnięciu znajduią się także

DWA BARDZO ZNACZNE TRAFIANIA POSIADŁOŚCI

Ta Klassowa Lotterya iest ze wszystkich innych wygrywań posiadłości pierwszą i iedyną, która grającemu tę niezawodną pewność nadaie, iż kaźden Los nieomylnie iedno pewne trafienie zrobić musi.

Równie graią te trafiające Losy prócz tego na wielkie wygrywania drugiej Klassy, a to bezpłatnie, gdy tymczasem przy innych Lotteryach, po odciągnięciu wolnych Losow wygrywających, których grający iednym Losem nie są ucz stnikami, ledwie na setny Los trafienie przypada.

Te zupełnie nowe korzyści, i te już wyczerpane, przy żadney inney Lotteryi ieszcze niedoznawane zyski są tak iasne, oczywiste i zdecydowana prawda połączone, iż nie iest w stanie nieparcyalny Sędzia, szczególne prerogatywy właściwe tej Lotteryi ani uiać ani pomniejszyć.

Jak to jest ogólnie uznanym, potwierdza uczestnictwo i szczególne sprzyjane, którego ta klassowa Lotterya już w samym początku doznawała oraz prętki i znaczny odchód Losów, czego powodem jest niepraktykowanie prętkie zrzeczenie się cofnienia.

Nakoniec jest ta klassowa Lotterya dla Publiczności tym powabniejszą iż po pierwszym ciągnięciu w tym roku jedynie wolne Losy bezpłatne Państwa Neumarkh będą cią-

gnione, zaś drugie i trzecie ciągnięcie czarnych Losów tej gry dopiero na przyszły rok nastąpi.

Lotterya Klassowa zawiera w sobie 107,700 Trafień, które podług Planu 1,297,031 Zł. R. w W. W. wygrywają.

Granie w obydwóch Klassach kosztuje 12 ZR. w W. W.

W Wiedniu d. 27 Września 1826.

J. Bogsch.

D O N I E S I E N I A.

Bractwo Miłosierdzia i Banku Pobożnego.

Licytacja fantów zastawnych w Banku Pobożnym co do klejnotowych od lat dwóch, sukiennych od roku rachując do 31 Lipca r. b. nie wykupionych, zacznie się od dnia 13 Listopada r. b. w Kamienicy Brackiej pod L. 53 w ulicy Siennej od godziny 9tej ranniej do 1wszej z południa. Chcący wykupić swe fanty, aby nie były sprzedane przez licytacją, mają się przed terminem zgłosić do Banku Pobożnego.

W Krakowie dnia 6 Października 1826 roku.

Piekarski, S. B.

Pisarz Trybunału I. Instancji Miasta Wolnego Krakowa i Jego Okręgu, podaie do publicznej wiadomości, iż Kamienica tu w Krakowie przy ulicy Floryańskiej w Gminie IV. Miasta Krakowa stojąca, W. Jana Kant: Szembeka dziedziczna, na satyskakcją summy 10,000 Złp. według stosownej ewaluacji z prowizyją i kosztami Wyrokiem Trybunału I. Instancji dd. 30 Lipca 1825 r. zapadłym zaświadczony, z mocy tegoż Wyroku przez publiczną Sądową licytacją sprzedana zostanie.

Załączenie tej Kamienicy skuteczny P. Jacek Kawecki Komornik Sądowy dnia 12 Listopada 1825 r. Protokół tego załączenia doręczony został W. Janowi Kantemu Szembekowi i Woytowi właściwemu dnia 14 Listopada 1825, zaś w akta hipoteki krajowej dnia 19 Listopada 1825 r. Vol: 8 Księgi Int. i Ext: Nro 50 na karcie 30 wpisanym jest.

Przedarz tej Kamienicy popierać będzie P. Adam Krzyżanowski P. O. D. Adwokat Sądowy, w Krakowie pod L. 561 mieszkający w imieniu JW. JX. Franciszka Zglenickiego Suffragana Krakowskiego, w Krakowie na Piasku mieszkającego.

Warunki tej licytacji Wyrokiem dd. 7 Października 1826 zatwierdzone są następujące:

1) Cena szacunkowa tej Kamienicy ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie 30,000 Złp. zastrzegając jednak zmniejszenie tej do dwóch trzecich części, to jest 20,000 Złp. w tym razie gdyby nikt nieofiarował summy Wyrokiem ustanowionej.

2) Chęć licytowania mający jednę dziesiątą część summy szacunkowej 3000 Złp., iako Vadium złożyć.

3) Nabywca obowiązany będzie wszelkie koszta exekucyjne i popierania licytacji do rąk popierającego sprzedarz Adwokata zapłacić, a to natychmiast po wręczeniu Wyroku przysądżającego też koszta.

4) Winien będzie zapłacić także i podatki zaległe jeżeliby się jakie okazały.

5) Wyplaty w Warunku 3 i 4 wyrażone z summy szacunkowej wylicytowanej potrąci sobie nabywca, resztującą zaś summę szacunkową przy sobie zatrzyma, aż do uskutecznienia klasyfikacji, po nastąpieniu której każdego Wierzyciela stosownie do umieszczenia w planie klasyfikacyjnym wraz z procentem od daty nabycia zapokoi.

6) Summy Widerkaufowe też Kamienicę obciążające pozostaną przy niej iako ciężar stosownie do klasyfikacji.

7) Niedopełniający Warunków licytacji Vadium utraci na rzecz popierającego sprzedarz, oprócz tego nowa licytacja, na jego zysk lub stratę ogłoszona byłaby.

Wzywają się zarazem wszyscy Wierzycele hipoteczni i osoby prawo rzeczowe mające,

aby pod prekluzją na pierwszym terminie licytacji złożyli na Audyencji Trybunału wszystkie tytuły swych wierzytelności z wykazem mianych pretensyj i ustanowieniem Adwokata.

Do takowej licytacji wyznaczają się trzy terminy:

Pierwszy dnia 12 Stycznia 1827 r.

Drugi dnia 16 Lutego 1827 r.

Trzeci dnia 20 Marca 1827 r.

W Krakowie dnia 12 Października 1826 r.

Kuliczkowski, Pisarz Tryb.

Podpisany Notaryusz publiczny Wolnego Miasta Krakowa z Okręgiem, w skutek polecenia W. Trybunału I. Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa z Okręgiem dnia 16 miesiąca Października 1826 r. do L. 3065 wydanego, zawiadomia Publiczność, iż ruchomości po Star. Leyblu Frenkiel pozostałe, jako to: Suknie, Bielizna, Pościel, Stolarszczyzna, Szkło, Miedź, Cyna, Mosiądz, Srebra, kosztowności i Książki, przez publiczną licytacją za gotową srebrną zapłatę w dniu 30 b. m. i r. o godzinie 9tej ranney zacząć się mającą w Domu w żydowskim mieście na Kaźmierzu pod L. 24 stojącym sprzedawane zostaną. — W Krakowie dnia 20 Października 1826 r.

Jg. Rugański, Notaryusz.

Podpisany Notaryusz Wolnego Miasta Krakowa z Okręgiem, z mocy Uchwały Rady familyney w Sądzie Pokoju W. M. Krakowa Okręgu I. w Opiece nieletnich Karola i Jana Gaudzińskich, po niegdy Kasprze i Agnieszce Gaudzińskich pozostałych dzieci, tudzież Maryanny Sadowskiej przez pełnoletnich Sukcessorów do spadku po niegdy Marcinie Gaudzińskim przypuszczonych, dnia 14 Lipca 1826 roku zaszły, a przez Trybunał I. Instancyi W. M. Krakowa z Okręgiem dnia 18 Sierpnia tegoż roku zatwierdzonej i w skutek Reskryptu Wys. Trybunału z dnia 18 Sierpnia r. b. od N. 2919 podpisanemu wydanego. Na żądanie, i przy popieraniu P. Wojciecha Dziarkowskiego w Krakowie N. 403 zamieszkałego, jako 2/3 części wyrażonego poniżej Dworku dziedzića, podaje do publiczney wiadomości, iż Dworek z Ogrodem i zabudowaniami przy nim gospodarskimi na Piasku przy Krakowie w Gminie VII. Miejskiej, za górnemi młynami, w Ulicy Sgo Piotra pod L. 28 stojący; przez publiczną licytacją więcęw dajacemu, za monetę srebrną Courant sprzedany będzie, a to pod następującemi warunkami:

1) Pierwsze wywołanie zacznie się od Summy złp. 6576 gr. 26 1/2 jako urzędownie przez biegłych do Inwentacji w roku 1820 spisane, ustanowionej.

2) Chcący licytować obowiązani są 10tą część szacunkowej summy tytułem wadii złożyć, od czego P. Wojciech Dziarkowski jako 2/3 części Dziedzic jest wolny.

3) Wierkauf w summie 1400 złp. dla Zgromadzenia XX. Karmelitów na Piasku, przy gruncie pozostanie.

4) Plus licytant przed wszystkim, zaległe do Kassы główney podatki jakie się znajdują z zaliczowanej Realności zapłacić winien.

5) Po potrąceniu summy wyderkaufowej, procentów od niej, tudzież zaległych podatków jakie się okażą reszta wylicytowanego szacunku podzieloną zostanie, która dla małoletnich zabezpieczoną, a dla pełnoletnich złożoną w 14 dniach być ma.

6) Niedotrzymujący niniejszych warunków nie tylko utraci wadium, koszta nowej licytacji zastąpi, ale nawet niedobór jakiby się okazał nadgrodzić niezawodnie winien będzie.

Do licytacji przedstanowczy termin na dzień 30 Listopada r. b. na godzinę 10 ranną w Kancellaryi podpisanego Notaryusza jako do tej sprzedaży delegowanego w Krakowie w głównym Rynku pod L. 16 znajdujący się naznacza, i na ten dzień i godzinę chęć kupna mających zaprasza. — W Krakowie dnia 16 Października 1826 roku.

Leo Rawicz Przczkowski, Notaryusz.

Niżej podpisany ma honor donieść, iż będąc na ostatnim Jarmarku w Lipsku, sprowadził do swego Magazynu w Sukiennicach będącego, znaczny transport Sukien, Doublebroche, Draps de Dames, Vigoniów i t. d. w różnych kolorach i gatunkach, z pierwszych fabryk francuzkich, Louvier, Vervier i Niderlandzkich, które to Towary za merną i rzetelną Ceną (à prix fixe) przedawać ofiaruje. — W Krakowie dnia 18 Października 1826 r.

Kajetan Fuchs.